

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7837.**

Benyújtás dátuma: **2019-10-29 12:08**

Parlex azonosító: **LU36DCRW0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Rig Lajos (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Valóban a gyermekek érdeke számít? "**

Tisztelt Miniszter úr!

Egyre több pedagógus, szülő keres meg aggódva azzal a javaslattal kapcsolatban, mely szerint hat éves kor után minden gyermeknek kötelező lenne iskolába menni. Az eddigi gyakorlat az volt, hogy az óvodapedagógus állapítja meg, mikor iskolaérett egy gyermek. A köznevelésről szóló törvény módosítási javaslatában (T/6457 - A közneveléssel összefüggő egyes törvények módosításáról és a nemzeti köznevelés tankönyvellátásáról szóló 2013. évi CCXXXII. törvény hatályon kívül helyezéséről) az olvasható, hogy a gyermek abban az évben, amelynek augusztus 31. napjáig a hatodik életévét betölti, tankötelessé válik. A Pedagógusok Szakszervezete óvodapedagógiai tagozatának elnöke szerint ez szakmailag rossz döntés lenne.

Ezúton továbbítom Önnek egy pedagógus levelét. Kérem, valamennyi kérdésre kiterjedően válaszolni szíveskedjék.

„Segítségét szeretném kérni. Nem tudom módjában áll-e vagy sem, de mind a pedagógusok, mind a szülők nevében mondhatom, hogy teljes a bizonytalanság a köznevelésről szóló törvény idei módosításaival kapcsolatban - már ami a hat éves gyermekek tankötelezettségét illeti. Óvónőként, gyógypedagógusként nem tudok megfelelő tájékoztatást adni a szülőknek november közeledtével sem, hogy január 15-ig hol és kinél kérvényezhetik, hogy a gyermekük még egy évet az óvodában maradjon, mivel tőlünk - óvodapedagógusoktól és a szülőktől - ez a kormány megvonta a jogot, hogy ebben a kérdésben dönthessünk (ezzel megkérdőjelezve, lealacsonyítva szakmai hozzáértésünket). Pedig azt hiszem a szülőknél és óvónőknél senki sem ismeri jobban a gyermeket. Nem tudjuk, kinek és milyen kérvényt kell beadni, ki fogja, illetve fogja-e egyáltalán bárki vizsgálni ezeket a gyerekeket, mi alapján születik döntés, stb. Mélységesen felháborító, hogy november elejével még mindig nincs válasz, csak a bizonytalanság. Itt gyerekek sorsáról döntenek, ki tudja mi

alapján, féltő, hogy nem szakmai szempontok figyelembe vételével. Jelenleg a nagycsoportosomból nyugodt szívvel mindössze a felét engednék iskolába. Van, aki megkésett beszédfejlődés miatt marad el kommunikációjában, esetleg érzelmileg éretlen, másoknak egy-egy területen vannak elmaradásai, ami idővel fejleszthető és megfelelő szintre hozható. De ha ezeket a gyerekeket iskolába kényszeríti a rendszer, akkor kudarcok sorát fogják megélni az amúgy is tragikus oktatási rendszerünkben. Elmaradásuk nőni fog, bukás, kudarcélmény, pszichés problémák tucatjait fogják átélni. Gyógypedagógusként látjuk, hogy már most is rengeteg az olyan gyermek, aki megsegítést igényel pusztán csak az oktatási rendszer pocsék mivolta okán. Szeretném megkérdezni, hogy tud-e érdemi választ kiharcolni, feltenni a kérdést az illetékes személynek? Meddig halogatják a dolgot, amíg a szülő kérni sem tudja a halasztást? Nem tudom tájékoztatni a kétségbeesett szülőket és ez a bizonytalanság ellehetetleníti a szakmai munkát is. Tudna segíteni? Köszönöm!”

Köszönettel:

Rig Lajos